

Megteszitek és meg is fogjátok tenni...

Köszöntés: „De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Amint meg van írva: „Milyen kedves azoknak a jövelele, akik az evangéliumot hirdetik!” Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, hiszen Ézsaiás is ezt mondja: „Uram, ki hitt annak, amit tőlünk hallott?” A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által (Róm 11,14-17).” Ámen.

Gyülekező ének: 25. zsoltár 1-3. versei: „Szívemet hozzád emelem...”

Fennálló ének: 158. dicséret: „Ha te meg nem tartasz, Uram, Isten...”

Fő ének: 445. dicséret: „Szólsz hozzám Istenem...”

Köszöntés: „Istenem! Te vetettél hajdan alapot a földnek, az ég a te kezéd alkotása. [Jézus Krisztus] meg is erősít titeket mindvégig (Zsolt 102,25a-26, IKor 1,8a).” Ámen.

Lekció: Pál apostol II. levele a Thesszalonikaiakhoz: *„És végül, testvéreim, imádkozzatok értünk, hogy terjedjen az Úr igéje, és úgy dicsőítsék, ahogyan nálatok is, és hogy megszabaduljunk az elvetemült és gonosz emberektől: mert nem mindenkié a hit. De hűséges az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól. Bizalmunk van az Úrban irántatok, hogy amit elrendelünk, azt megteszitek, és meg is fogjátok tenni. Az Úr pedig irányítsa szíveteket Isten szeretetére és Krisztus állhatatosságára.”*

Előima: Köszönjük Neked, Urunk, hogy Igédből látjuk, mennyire szükségünk van lelki kenyérre, imára és határozott cselekvésre az életünkben. Uram, Te küldesz minket a világba a Te Igéddel, a Te nyomdokaidban és a Te Lelkeddel. A Te igéd nem ragadhat be gyakran túl precíz terveinkbe, szűk szívünkbe és korlátolt elképzeléseinkbe. Bocsáss meg nekünk, hogy a Te Igéd nem terjed fénysebességgel közöttünk, és a Te Szent Neved nem dicsőül meg a földön mindenhol és mindig. Mi, keresztények, kudarcot vallunk, és a becstelen és gonosz, hitetlen emberek hatalma egyre mélyül. Mi azonban csak Benned bízunk, hogy a Te hatalmad titokban is működik, és megmutatja, hogy minden a Te akaratodból történik. Kérünk, hogy Te magad evangelizálj minket ebben az órában. Engedd, hogy aki Isten Igéjét hirdeti, azt a Te Lelked vezesse. Aki hallgatja, hallja rendíthetetlen szereteted, hűséged és nagylelkűséged mélységét és szélességét. Aki hisz, erősítsd meg és horgonyoztasd mélyebben és szilárdabban Benned a hitét. Aki kételkedik, ajándékozd meg élő hittel, és akinek

ereje és vezetése van, adja oda Neked egész életét, egész lelkét és egész elméjét dicsőségedre és tiszteletedre. Jézus Krisztus, légy türelmes hozzánk, hogy hitetlenségünkben is mindent elmondhassunk Neked magunkról, kapcsolatainkról, és kérünk, hogy erősítsd meg életünket a Mindenható Atyaisten jobbján való szolgálatoddal, mint Szószóló és Gyámolító. Munkáld meg, Szentlélek Úristen, hogy mi is kis misszionáriusok lehessünk a környezetünkben. Tégy minket, Uram, alkalmas edényekké. A Te nevedért hallgass meg minket. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 231. dicséret 2. verse: „Bízom hozzád erős hittel...”

Textus: Pál apostol II. levele a Thesszalonikaiakhoz 3. rész 4-5. versei: *„Bizalmunk van az Úrban irántatok, hogy amit elrendelünk, azt megteszitek, és meg is fogjátok tenni. Az Úr pedig irányítsa szíveteket Isten szeretetére és Krisztus állhatatosságára.”*

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Pál apostol logikusan jár el, amikor arra kéri a tesszalonikaiakat, hogy mindennapi keresztyén gyakorlatukba olyan impulzusokat vezessenek be, amelyek előre viszik életüket és mások szolgálatát. A keresztyén közösség növekedése ott kezdődik, ahol az igazság terjed. Az igazság az evangélium, amely Jézus Krisztusban kinyilatkoztatott. Imádkoznunk kell az evangélium terjedéséért. Nem sokat foglalkozunk ilyen típusú imával. Ki hallott már arról, hogy az evangélium terjedéséért imádkozni? Az igazság terjedéséért imádkozni. Az az ember, aki Krisztus által felemelkedett a saját élete fölé, szenvedélyesen szolgálja az evangéliumot. Imádkozzatok értünk. Értünk. Az egyház lelki és világi vezetőiért. A presbiterekért, akiket az evangélium hirdetése vezet az Úr szolgálatában, mert *„a vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek: elsősorban azok, akik az igehirdetésben és a tanításban fáradoznak.”* (ITim 5,17) Imádkozzatok értünk. Tudjuk, hogyan védjük meg az igazságot azáltal, hogy a gyakorlatba ültetjük, azáltal, hogy közöljük másokkal. Szó szerint el kell adnunk, mint a háztáji portékát. Azonban nem adhatunk el valamit, amiben mi magunk sem hiszünk. Azonban nem ajánlhatunk olyasmit, amit mi magunk nem próbáltunk ki. Azt tudjuk a legjobban eladni, amit mi

magunk is megélünk. Ismerjük a vírusos betegségek elleni szokásos receptjeinket. Mi segített nekünk a máj tisztításában, azt ajánlhatjuk. Mi segített nekünk nagy fájdalomban, arról beszélhetünk. Miért nem beszélünk arról, hogyan gyógyult meg a lelkünk? Hogyan segített neked Jézus, kedves testvérem, amikor sírt a lelked? Hogyan kísért el Krisztus minden nap, kedves testvérnőm, amikor nem volt erőd? Hogyan támasztott fel téged a halálból, és hogyan vezetett el a világosságra, kedves testvérem és kedves testvérnőm, amikor haldokoltál? Terjesszék az igazságot imádsággal és tettekkel. Terjesszék az igazságot szóval és tettel. Imádkozzatok értünk. Isten Igéje dicsőül meg azok életében, akik terjesztik, és azok életében, akik befogadják. Ez valóság volt Pál apostol és munkatársai számára Antióchiában és Pizidiában: *„Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és magasztalták az Úr igéjét, és akik az örök életre választottak, mindnyájan hívőkké lettek. Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban.”* (ApCsel 13,48-49) Élete végén egy Kassán szolgáló lelkipásztor pünkösdi ünnepén a következő bizonyosságtételt tette a gyülekezet előtt: Több mint negyven évig szolgáltam közöttetek, testvéreim, de most értettem meg, mit jelentett Péternek és Krisztus egyházának 3000 lélek megtérése. Vajon tétova és makacs szolgálattal háromezer embert vezettem-e Krisztushoz itt, Kassa környékén? Ez a kérdés számunkra is felmerül. Imádkozzunk mindazokért, akik hirdetik Isten Igéjét. Imádkozzunk a szolgálatban lévő misszionáriusokért. Imádkozzunk az evangelizációkért és evangelizátorokért. Az evangélium szolgálataért, és hogy megmaradjunk Őbenne, Aki a fej. A családban evangéliumot hirdetni. A férj és a feleség előtt örömhírral szolgálni. A gyermekek előtt bizonyosságot tenni Krisztusról. A szülők előtt helytállni az Ige fényében. Az unokák előtt megvallani. A nagyszülők előtt helyesen hasogatni az Igét. A társak előtt példává válni. A közösség előtt, amelyben szolgálunk és élünk, tanítványként élni. Ismerősök és ismeretlenek előtt, azok előtt, akikkel együtt utazunk ugyanazzal a trolival a munkába, az egyetemre, a kórházba, a bevásárlóközpontokba, a sportcsarnokba,

ahol a gyerekeink együtt eddzenek. Húszéves egyházi szolgálatom során három gyülekezetben teljesítettem szolgálatot. Mindenhol megtapasztaltam, hogy Isten Igéje véghez viszi, amire küldetett. Amikor az emberek nem csecsemőként nyelik a lelki tejet, hanem igazi táplálékot kívánnak, amire szükségük van a lelküknek, akkor szeretetben gyűlnek össze, együtt lakoznak Krisztussal, együtt cselekszenek a Mindenható Atya Isten dicsőségére Isten Fiának és a Szentléleknek közösségében. Követni fogják lelkük Pásztorát, és ez jó lesz nekik, mert zöld legelőkre vezeti őket. De abban a pillanatban, amikor ellazultam az evangélium terjesztésében, amikor eltűnt a stabil alap, kevesebb imaközösség, kevesebb bibliai tanítás volt, és a tettek és a szavak sem voltak összhangban azzal, amit prédikáltam, akkor. Ahol Isten Igéje munkálkodik, ott Isten megdicsőül. Egy ismert angolszász prédikátor a következőket mondta az egyház működéséről: „Ha meg tudod magyarázni, hogy mi történik az egyházadban, gyülekezetedben, akkor azt nem Isten teszi.” (Dr. Bob Cook) Ezért, testvéreim, bizodalunkat egyedül Istenbe vessük, és ne az emberekbe. Természetesen van ellenállás Isten Igéjével és azzal szemben, amit Ő tesz. Lesz is, mert nem mindenkié a hit. Az emberek ma is nemet mondanak a mennyei hívásra. Az emberek ma is makacsul elutasítják az Urat. Az emberek ma is Isten jóságáról beszélnek, mindent magunk teremtettünk meg, abból élünk, amit magunkévá tettünk. A mi igazságunk az igazság Krisztusban. Mindenre egyszerűen és Isten jóságával válaszolhatunk. Imádkozzatok és dolgozzatok. Imádkozzatok és cselekedjétek. Isten munkája megvalósul, velünk vagy nélkülünk. Isten munkája be fog teljesülni. Az Úr igazolja önmagát. Nem támaszkodhatunk magunkra, a szolgálatunkra, de bízhatunk Istenben, Aki elégtételt szerzett minden bűnünkért, és nemet mondott a világi jelentéktelenségekre, és nemet mondott mind arra, amit másoknak mondtunk, adtunk, és amit másokért cselekedtünk. Ma már csak egy lelkész nem terjesztheti az evangéliumot a szószékről. Ma már egyetlen fecske nem csinál nyarat. Ma már egyetlen golya nem mutathatja meg az irányt dél felé, a meleg

országokba. Mindenkinek a meleg és a világosság felé kell haladnia, pontosabban a meleg és a világosság forrása felé. Mi lenne, ha csak a hadsereg tábornoka harcolna a csatatéren, a többi gyalogos pedig elfutna? Az mindennek a végét jelentené. Mi lenne, ha csak az édesanya állna készen ebédet főzni, és nem látnánk apát bevásárolni, kivinni a szemetet, amit a gyerekek végeznek, elmosogatni, és megetetni a kutyát, macskát az ételmaradékkal. Soha nem ízlene az étel, és nem lennénk megfelelően jóllakva, mert nem tettünk érte semmit. Szemtől szembe kell néznünk az ellenséggel, ami sokszor kényelmünk, fáradtságunk, mások lenézése. Komolyan kell vennünk a kötelességeinket otthon, a munkahelyen és az iskolában. Mindenkinek a maga helyén felelősségteljesnek kell lennie, és a korának megfelelően kell szolgálnia. Egy katona elsősorban a hűség és a félelem alapján engedelmeskedik. Egy gyermek számos jel alapján engedelmeskedik. A kereszténynek azonban sokkal nagyobb és mélyebb indítéka van az engedelmisségre. Először is, Isten szeretete. A nem szeretettek társasága, akiket elsőként Krisztus szeretett. A magukat lenézők és gyűlöltek közössége, akiket elsőként Krisztus szeretett. A szégyen hordozói, a gúny tárgyai a világban, akiket elsőként Krisztus szeretett. Isten szeretete, amely a Szentlélek ereje által kiárad szívünkbe, a legörömtelibb eszköz számunkra, a keresztyének számára, hogy bennünket, az Ő nevének hordozóit, viselőit az evangélium terjesztésében felhasznál. Testvérek Isten szeretet minket. Istent szerető pozsonyiakat és a Pozsony környékén élőket szeretett közösséggé akarja formálni. Ez az igazi élet, amikor Isten szeretet bennünket. Ez a valódi élet, amikor bízunk egy szerető Pásztorban. Ez a teljes élet. Másodszor, Krisztus állhatatosság. A háborúk története számos ilyen hősiestettet örökített meg olyan emberektől, akik szerették parancsnokaikat, és önként meghaltak értük. Megváltónk szeretett minket, és meghalt értünk. Itt fordított a helyzet. Türelmével és állhatatosságával megmutatta nekünk a kereszten, hogy nem enged a szavaknak a kereszt alatt, hanem kitart és megmenti a szegény embert. Nem kellene nekünk is

engedelmeskednünk Neki, mivel Ő engedelmes volt a keresztfának haláláig? Ezért négy dologra kell nagy figyelmet fordítanunk: hinni az igazságban, őrizni az igazságot, élni az igazság szerint és terjeszteni az igazságot. Az Úr, Akiben mindhaláláig bízunk, vezessen minket ebben, mert csak így tapasztalhatunk meg erőt és örömet, és lehetünk áldás egyházunk és a világ népei számára. Az egyenes Pál apostol Jézus nyomdokaiban maradt, és tudta, hogyan és kinek hirdesse az igazságot. Menjünk, és tegyük magunkévá az élet evangéliumát, de tartsuk meg csupán önmagunknak, hanem éljük azt bele a világba: ahogyan teszitek is, és meg is fogjátok tenni. Ámen.

Utóima:

„Akár jó, akár rossz, hallgatni fogunk Istenünknek, az Úrnak a szavára, akihez küldünk téged. Bizony, hallgatunk Istenünknek, az Úrnak a szavára, hogy jó dolgunk legyen (Jer 42,6)!”

„Ő azonban így válaszolt nekik: Ti adjatok nekik enni! De ők ezt mondták neki: Talán mi menjünk el, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adhassunk nekik? Jézus megkérdezte tőlük: Hány kenyeretek van? Menjetek, nézzétek meg (Mk 6,36-37)!”

„Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom (Zsolt 27,13).”

„Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki (Jn 20,18).”

„Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az Úr karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló (53,1)?”

„Megtartottad, amit ígértél a te szolgádnak, Dávidnak, az én apámnak. Amit megígértél, hatalmaddal be is teljesítetted a mai napon (IKir 8,24).”

„legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkezésből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját (IPT 5,2-4).”

„Ha az Úr nem segített volna rajtam, én már a csend honában laknék. Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, Uram, támogattott engem. (Zsolt 94,17-18)

„Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ vitázója? Nem tette-e bolondsággá Isten a világ bölcsességét? Mivel tehát a világ a saját bölcsessége útján nem ismerte meg Istent a maga bölcsességében, tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket. És miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek,...“ (IIKor 1,21-22)

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkeznék cselekedeteitekről és arról a szeretetről, amelyet az ő nevében tanúsítottatok, amikor a szenteknek szolgáltatok és most is szolgáltok (Zsid 6,10).“

Áldás: „Jézus így válaszolt nekik: Az Isten országa nem úgy jön el, hogy az ember azt előre kiszámíthatná. Azt sem mondhatják: Íme, itt, vagy íme, ott van! Mert az Isten országa közöttetek van! (Lk 17,20-21)“ Ámen.

Záró ének: 479. dicséret: „Hinni taníts Uram, kérni taníts, ...“